

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/112/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116215349
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8116215349.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX Y., právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, o primerané finančné zadosťučinenie 569,39 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/30/2016-34 zo dňa 30.03.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 569,39 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že rozhodol tak o návrhu žalobcu, ktorým žiadal od žalovaného zaplataenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 569,39 eur. Nárok odvodzoval od toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17C/405/2015 bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný, keď sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 569,39 eur s príslušenstvom. S poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa uviedol, že dodávateľ zneužil svoje postavenie voči nemu ako spotrebiteľovi, porušil zákon a inkasoval sumy, ktoré mu nepatrili, preto od neho požaduje primerané finančné zadosťučinenie v žalovanej výške. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť tvrdiac, že žalobca nepreukázal dôkazné bremeno na splnenie predpokladov v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom tak do 09.06.2013, ako aj od 10.06.2013 skonštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 17C/405/2015 - 57, právoplatným dňa 03.06.2016 bolo rozhodnuté, že žalovaný - Home Credit Slovakia, a.s. je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 569,39 EUR s 5,05 % ročným úrokom z priznanej istiny od 30. 10. 2015 do zaplataenia a nahradiť trovy konania vo výške 292,10 EUR, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozsudku bolo uvedené, že: „Na základe takto vykonaného dokazovania súd konštatuje, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX z 15.05.2008 pre porušenie a nesplnenie zákonom vyžadovaných náležitostí v zmysle § 4 ods. 1, 2 Zákona 258/2001 Z.z. je podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona bezúročná a bez poplatkov. Preto, pokiaľ žalovaný prijal plnenie vo vyššej výške, ako bol poskytnutý úver, t.j. keď prijal plnenie nad 663,87 Eur, prijal ho bez právneho

dôvodu a je povinný ho vydať. Pokiaľ ide o platby, ktoré platil žalobca ako splátky revolvingového úveru, súd konštatuje, že k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere 15.05.2008 nedošlo, pretože v tejto zmluve sa nenachádzajú žiadne zmluvné podmienky upravujúce vznik úverového vzťahu v zmysle § 4 ods. 1,2 Zákona č. 258/2001 Z. z. a nie je naplnená ani písomná forma zmluvy. Preto plnenie, pokiaľ žalobca získal od žalovaného vo forme revolvingových splátok (ktorý však nevznikol platne), nad výšku, v akej ho čerpal, je povinný ho vrátiť. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil, pokiaľ prijal plnenie nad čerpanú sumu (bez právneho dôvodu), t.j. nad sumu 1.973,88 Eur. Žalovaný sa tak obohatil o sumu 569,39 Eur, ktorá je predmetom žaloby.

4. K § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. prvoinštančný súd uviedol, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň uviedol, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Pri výklade § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 zdôraznil, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (Bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný (arg. „má právo“). Po 09.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva je potrebná určitá intenzita tohto porušenia.

5. V ďalšom sa zaoberal výkladom § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa s poukazom aj na názory Ústavného súdu ČR a NS ČR so záverom, že cieľom zákonodarcu nebolo obmedziť počet prípadov, pri ktorých sa spotrebiteľ môže domáhať primeraného finančného zadosťučinenia, práve naopak, preto je v citovanej právnej norme spojka „a“ potrebné vykladať vo významne „alebo“. S poukazom na konanie Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/405/2015, v ktorom bolo preukázané porušenie zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v neprospech žalobcu, nárok na primerané finančné zadosťučinenie je daný.

6. Prvoinštančný súd uzavrel, že výška primeraného finančného zadosťučinenia má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Dospel tak k záveru, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods.5 ZOS môže zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu bola spôsobená. V prejednávanej veci je pre určenie výšky priznaného primeraného finančného zadosťučinenia teda rozhodujúce to, že žalovaný sa porušením spotrebiteľských noriem obohatil na úkor žalobcu sumou vo výške 569,39 €.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Podľa žalovaného ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vyžaduje splnenie niekoľkých podmienok, a to úspešné uplatnenie práva a súčasne porušenie povinnosti žalovaným ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, ktoré je spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu a súčasne preukázanie príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Prvým predpokladom je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinností. Tak uplatnenie žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy z titulu nedodržania obligatórnych náležitostí v zmysle § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. spôsobuje to, že jeho úver bude bezúročný a bez poplatkov. Tiež namietal, že v rozsudku súd prvej inštancie neodôvodnil to, k akému konkrétnemu porušeniu práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a súčasne osobitnými

predpismi došlo. Obmedzil sa iba na závery vyplývajúce z rozsudku v konaní pod sp. zn. 17C/405/2015. Tiež žalobca neuviedol, akým spôsobom mal byť ako spotrebiteľ poškodený. Vo vzťahu k neplatnosti revolvingovej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX poukázal na § 40 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého súd úverovú zmluvu vyhodnotil ako neplatnú, a preto uložil žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 569,39 eur, no nemôže tento rozsudok spĺňať kritériá ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2002 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ohľadne porušenia práv a povinností žalovaným. Nešlo o porušenie práv alebo povinností, ale o neexistujúci právny úkon. Teda keď bola súdom vyhlásená úverová zmluva za neplatnú z dôvodu nedodržania písomnej formy, žiadna škoda spotrebiteľovi nevznikla, ale naopak získal výhodu bezúročného a bezpoplatkového úveru. Ak by spotrebiteľovi malo byť priznané ešte aj primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., tento nie je správne aplikovaný. Išlo by o neprimerané a nedôvodné finančné zadostučinenie, nakoľko by rovnováhu v zmysle § 3 ods. 5 nenastolovalo. Zmluva so žalobcom bola uzatvorená dňa 15.05.2008 a podľa vtedy platného a účinného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a jeho § 2 písm. b) a c) žalobca si musel byť vedomý povinnosti splácať splátky v stanovenej výške a práve od tejto povinnosti bol oslobodený rozsudkom sp. zn. 17C/405/2015. Žalobcovi žiadne ani potencionálne riziko ujmy nehrozilo, zo zmluvného vzťahu sa snaží vyťažiť výhody a finančné prostriedky. Súdby by nemali spotrebiteľov zbavovať zodpovednosti za svoje záväzky a priznávať im ešte finančné zadostučinenie. Žalovaný preto nepovažuje nárok žalobcu za dôvodný, nakoľko by porušil rovnováhu medzi zmluvnými stranami v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne rozhodnutie zmeniť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

9. K odvolaniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote § 362 ods.1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP) preskúmal rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 06.10.2017 a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v predmetnej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistenej skutočnosti vyvodil aj správne právne závery. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na uvedenom nič nezmenilo. Odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

12. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že nie je možné súhlasiť so žalovaným, že v konaní nebolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. K podmienke ohľadom úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti správne súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci 17C/405/2015, v ktorom bolo konštatované, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX z 15.05.2008 pre porušenie a nesplnenie zákonom vyžadovaných náležitostí v zmysle § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. je podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona bezúročná a bez poplatkov. Tiež konštatoval, že k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere dňa 15.05.2008 nedošlo, lebo sa v zmluve nenachádzajú žiadne zmluvné podmienky upravujúce vznik úverového vzťahu, nie je preto naplnená ani písomná forma zmluvy. Ak teda žalobca si úspešne uplatnil svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v konaní 17C/405/2015, je nutné uvedené kvalifikovať ako jeho úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Porušením práva a povinnosti je aj to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ neuviedol všetky zákonom predpísané náležitosti na uzavretie úverovej zmluvy, a tak došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho strane na úkor žalobcu. Ďalšiu argumentáciu žalovaného, že v zmluve o úvere, keďže chýbali náležitosti, tak úver bol bez poplatkov a bezúročný by bolo možné prijať vtedy, ak by žalovaný od žalobcu neobdržal bezdôvodné obohatenie a prijal by iba poskytnutú istinu. Ak však od žalobcu prijal aj úroky a poplatky, ktoré mu nepatrili, vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie, na vydanie ktorého musel žaloba žalovaného zažalovať. Rovnako nie je dôvodná ani ďalšia odvolacia námietka, že v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka súd vyhodnotil spotrebiteľský vzťah medzi stranami sporu ako neplatný právny úkon, čím nemohlo dôjsť k porušeniu práv a povinností, odvolací súd uvádza, že práve z dôvodu nedodržania zákona o spotrebiteľských úveroch bola zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ktorá bola súčasťou zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.05.2008) v rozsudku 17C/405/2015 vyhodnotená ako neplatná, a to pre nedodržanie jej písomnej formy, čo znamená porušenie zákona v tom, že

žalovaný napriek neplatnému právnomu úkonu prijal od žalobcu plnenie, na ktoré nemal právo a ktoré následne ako bezdôvodné obohatenie mu bolo uložené vydať žalobcovi. Práve pre absenciu písomného dojednania ohľadom revolvingového úveru bola táto zmluva vyhodnotená ako neplatná. Ani ďalšia odvolacia námietka týkajúca sa primeranosti finančného zadosťučinenia nemôže byť vyhodnotená tak, ako to žiada žalovaný. Skutočnosť, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu vo výške 569,39 eur, na vydanie čoho musel žalobca žalovaného žalovať, a to úspešne, preto rovnaká suma je aj podľa názoru odvolacieho súdu primeraným finančným zadosťučinením.

13. Ani ďalšou odvolacou námietkou, týkajúcou sa tvrdenia, že spotrebiteľ v zmysle § 2 písm. b), c) zákona č. 258/2001 Z.z. musel si byť vedomý svojej povinnosti platiť splátky v stanovenej výške v zmysle úverovej zmluvy a od tejto povinnosti bol žalobca oslobodený rozsudkom sp. zn. 17C/405/2015 a že žalobcovi žiadne ani potenciálne riziko ujmy nehrozilo a chce zo zmluvného vzťahu so žalovaným vyťažiť výhody a finančné prostriedky, nie je možné súhlasiť. Ako už bolo vyššie uvedené žalobca žalovanému uhradil na základe spotrebiteľskej zmluvy aj sumy žalovanému nepatriace, a to vo výške 569,39 eur, čo bolo už právoplatne judikované, preto v uvedenej výške žalobcovi vznikla ujma voči žalovanému. Na veci nemôže zmeniť nič ani to, že uvedenú finančnú sumu už právoplatne bolo žalovanému uložené vydať žalobcovi. Nie je možné súhlasiť s tvrdením žalovaného, že súdy zbavujú spotrebiteľov zodpovednosti za svoje záväzky a im priznávajú ešte finančné zadosťučinenie za situácie, keď žalovaný ako spoločnosť poskytujúca úvery a znalá práva v tejto oblasti uzatvára také vzťahy, ktoré poškodzujú spotrebiteľa a na jeho úkor sa obohacujú. Aj odvolací súd je toho názoru, že tým, keď súd prvej inštancie vyhovel žalobe v tomto konaní nedošlo k porušeniu rovnováhy medzi stranami tohto sporu tak, ako to namieta žalovaný.

14. V spotrebiteľských vzťahoch určité povinnosti vznikajú i dodávateľom. Jednou z týchto povinností je i povinnosť upravená v ustanovení § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vychádzajúc z tohto ustanovenia proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká konkrétna ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde a je toto spôsobilé ujmu privodiť.

15. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 251 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi bola priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči v odvolacom konaní neúspešnému žalovanému. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a to v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.